

Концерт събитие

Явор Конов

Благодарен съм на изключителния ни флейтист Христо Христов (София, Берлин), че ме насочи още през пролетта към този концерт: Деян Гаврич – флейта, Георги Беломъжов – пиано, Ива Любомирова – флейта, Яна Михайлова – флейта, Явор Желев – флейта (състоял се на 24 септември в камерна зала „България“).

Програмата бе: Ервин Шулхов (1894-1942) – Соната (Allegro moderato, Scherzo, Allegro giocoso, Aria, Andante, Rondo-Finale, Allegro molto gaio), Филип Гобер (1879 - 1941) – Трета соната а флейта и пиано (Allegretto, Intermède pastoral, Final), Пиер Макс Дюбоа (1930 - 1995) – Квартет за флейти (I. Fêtes. Vivo e leggier, II. Passepied, Allegretto, III. Complainte, Andantino, IV. Tambourin, Allegro vivo), Отар Тактакушвили (1924 - 1989) – Соната (Allegro cantabile, Aria, Allegro Scherzando), Роберт Мужински (1929 - 2010) – Соната оп. 14 (Allegro deciso, Vivace, Andante, Allegro con moto).

Роген в Белград (1966), Деян Гаврич учи и завършва там като флейтист Висше музикално образование, след което продължава образованието си в Есен. И така, от 30 години учи и работи в Германия – свирил е в различни оркестри, преподавал е на различни места. От 15 години е редовен (същински, истински) професор в Майнц <http://www.blogs.uni-mainz.de/musik/40135450-2/> (прекрасен град!, Я. К.). Тези дни води и майсторски клас за флейтисти, в НМУ София. Благодарни сме на г-жа Ива Любомирова, на която в най-голяма степен се дължи това гостуване на проф. Деян Гаврич в София. Можех да напиша като заглавие „Гостуване събитие“.

Какво видях у (проф.) Деян Гаврич, чух от него, преживях чрез него. Голяма вродена музикалност. Висока култура. Най-висок професионализъм, изграждан и практикуван десетилетия. Краен виртуозитет, най-фини нюанси. Безупречна интонация. Прекрасно фразирание. Разнообразна тонова култура (в резултат на дихателна и езикова техника). Може да свири (и) много силно, но не свири силно, освен в отделни моменти. Предпочита премерените динамики. Разполага звученето в тишината (принцип негов, смятам). На основата на всичко това, овладяно артистично освободено присъствие на сцената. И с подчертана (и отново да кажа: овладяна и внимателно дозирана!) игра, и с (т.е. изразяване и чрез) езика на тялото, жестовете, лицето. А това се отразява неминуемо и ярко и на свиренето и интерпретацията, защото е изказ на състоянията на изпълнителя-интерпретатор. Като музицираш, даваш израз на емоциите и състоянията си и чрез лице и тяло, а това на свой ред дообогатява музицирането ти.

Държа пак да кажа: внимателно дозирано, като допълващо-интегрална част от изразителния „апарат“ на изпълнителя-интерпретатор, а не самоцелно (че и заместващо!; както казваше проф. г-р Димитър Христов, светла му памет, коментирайки съвременни диригентски практики: „Шоуповедение като диригентска техника“, именно празно, камо ли самоизтъквано шоуповедение няма у Деян Гаврич, слава Богу!).

Никаква простоватост, никаква агресивност. И никакви тикове (много е важно, защото е много показателно за въ-

трешното състояние на човека). Без пози на „скромно“ величие (и по-точно казано, на уж-скромничещо). А е страхотен! Чрез линка най-долу можете да видите колко естествено се държи в разговор (при това, интервю).

Музицира елегантно, стилно, богато, фино, изискано. Не продава ширпотребски пози и поведения, подменяйки характеристиките на високото изкуство с тези на панаирджийските атракциони, запленяващи духовния плесб (разчитайки, че професионалните музиканти – и особено по-културните от тях – ще се съдържат да споделят активно и публично – да не кажа, протестно – какво всъщност (не) се случва на сцената; а и да го заявят...). Никакво крещене на сцената – в прекия или в преносния смисъл.

Колко съм щастлив, че заведох на този вълшебно хубав концерт цялото си семейство! Пак благодаря на Христо (Христов), че ме/ни прати на този концерт.

Прекрасен ансамбъл чухме и видяхме в квартета за флейти на Пиер Дюбоа, в който наред с Д. Гаврич музицираха великолепните ни флейтисти Ива Любомирова, Яна Михайлова и Явор Желев. Квартет от майстори!

Рагвам се, че този концерт, който (поне според моите наблюдения) не получи подobaващата му се предварителна разгласа, се случи пред препълнена с възторжена публика зала – още от първата част на първата изпълнена соната. Възторжена и все по-възторжена с протичането на концерта.

Също толкова голяма радост за мен бе да видя и чуя великолепия млад пианист Георги Беломъжов, чиито музикантски и изпълнителско-интерпретационни качества и възможности отговаряха в най-голяма степен на тези на Маестро Гаврич! Наистина изключителен музикално-изпълнителски синхрон: и темпово-агогически, и метроритмически, и щрихово-тоново, и образно, и изобщо интерпретационно. Браво наистина!

В любопитството си отидох един следобед и на преподаването на Деян Гаврич в НМУ „Любомир Пипков“ в София. Видях го и като чудесен педагог с усет, познания и умения и многогодишен опит, оттам и с прекрасен индивидуален подход към

ПАНОРАМА / PANORAMA

Възпитаниците си. (Който си може, си може!) Мигновено преценява и съобразява индивидуалното у ученика си: способности, ниво на подготовка, характер, проблеми в репертоара... Изисква професионализъм, но го прави в приятелска атмосфера, без интимничене или назидателност.

Линкове към:

Интервю с проф. Деян Гаврич <https://www.youtube.com/watch?v=exHcdmCjgs>.

Видеозаписи на Д. Гаврич <https://www.youtube.com/channel/UCIX5cDejnVoObmLbmORE8YA>.